

Folketinget - Det Politisk-Økonomiske Udvalg

Christiansborg, den 15. maj 2006

OMTRYKT 15/6 2006

(Henviſning til § 20-spørgsmål nr. S 3639, fjernet fra samrådsspørgsmål N)

I et kommende samråd ønskes en drøftelse af følgende spørgsmål:

Ad

PØU alm. del

N

Statsministeren og justitsministeren bedes:

a. Kommentere kronikken "Hvis Arbejderen var Jyllands-Posten" fra redaktøren af dagbladet Arbejderen fra Politiken den 23. marts 2006,

b. uddybe svarene vedr. sagerne om lukning af hjemmesider (foreningen Oprør, Helsingør Dagblad og dagbladet Arbejderen), jf. svar på § 20-spørgsmål nr. S 2900 og 3869 samt svarene på REU alm. del - spm. 292 og 293 og

c. uddybe svarene vedr. sagen om lukning af hjemmesiden Bizar, jf. svar på § 20-spørgsmål nr. 3369-3371.

O

Mener statsministeren og justitsministeren at ytringsfriheden er sikret, når aviser m.v. kan risikere at få deres hjemmesider lukket uden dommerkendelse, jf. sagen om dagbladet Arbejderen, som bl.a. er omtalt i kronikken "Hvis Arbejderen var Jyllands-Posten" fra Politiken den 23. marts 2006, samt de øvrige sager om lukning af hjemmesider?

P

Hvordan mener statsministeren og justitsministeren, at sagerne om lukning af hjemmesider, uden forudgående indhentning af dommerkendelser, harmonerer med regeringens holdninger til ytringsfrihed, som de kom til udtryk under sagen om Muhammed-tegningerne?

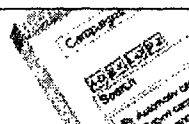
Q

Hvilke fremadrettede initiativer vil statsministeren og justitsministeren iværksætte for at sikre beskyttelsen af ytringsfriheden, som følge af sagen om Muhammed-tegningerne og sagerne om lukning af hjemmesider? Vil ministrene f.eks. overveje at lade pressens og hjemmeside indehaveres vilkår (rettigheder, beskyttelse m.v.) indgå, som en særskilt del af kommissoriet for den offentlighedskommission, som regeringen har nedsat?

P.u.v.

Frank Aaen
formand.

Your Ads will love it!

POLITIKEN.DK torsdag 23. mar 2006

Hvis Arbejderen var Jyllands-Posten

Statsministeren, som også er pressens minister, har været fuldstændig tavs i sagen om censuren af dagbladet Arbejderens hjemmeside. Kan det passe, at Anders Fogh Rasmussen opererer med en dobbeltstandard?

Af Birthe Sørensen

Ytringsfriheden kan ikke gradbøjes! Den skal bruges til at provokere og kritisere autoriteter. Jeg hverken kan eller vil censurere danske aviser.

Sådan noget lignende har statsminister Anders Fogh Rasmussen sagt utallige gange de sidste måneder.

Ingen er vel i dag i tvivl om, at ytringsfriheden ligger statsministeren meget på sinde.

Ikke desto mindre gik det danske politi 24. februar i aktion og censurerede en dansk avis.

Nej, det var ikke Jyllands-Posten - men dagbladet Arbejderen. En lille og ræverød avis, som ikke deler ret mange politiske synspunkter med Anders Fogh Rasmussen.

Dagbladet Arbejderens internetudbyder modtog et brev fra Københavns Politi, hvori politiet krævede, at udbyderen straks fjernede et dokument fra Arbejderens hjemmeside - for ellers ville firmaet risikere en straffesag.

Dagbladet Arbejderen hørte selv intet fra det københavnske politivæsen. Vi blev bekendt med sagen, da vores internetudbyder kontaktede os. Da vi på eget initiativ ringede til politiadvokat Michael Jørgensen, lød hans forklaring, at politiets aktion var helt lovlig. Deres aktion svarede til, hvordan de ville have handlet, hvis vi havde børneporno liggende på vores hjemmeside, forklarede han. Og i sådanne tilfælde kan man jo ikke vente på en dommerkendelse ...

Det skete i øvrigt fredagen før den weekend, hvor vi i Berlingske Tidende kunne læse, at statsministeren mener, at den såkaldte Muhammedsag har medført en dobbeltstandard i Danmark.

»Forfattere og andre, der i den grad lever af ytringsfriheden, har jo svigtet i denne her sag. Og jeg tror godt, at jeg ved hvorfor - det er, fordi de putter det ind i en helt anden sammenhæng, der fuldstændig har spærret for det klare syn. De kan ikke lide Dansk Folkeparti, de kan ikke lide Jyllands-Posten, og de kan ikke lide regeringen. Og muligvis i den rækkefølge. På grund af et næsten had-forhold til disse tre faktorer, så kan de ikke få sig selv til at stå op og forsvare ytringsfriheden i denne sag. Så der er indført en dobbeltstandard«.

Således lød det fra statsministeren 26. februar.

Til gengæld har statsministeren, som også er pressens minister, været fuldstændig tavs i sagen om Arbejderens censurerede hjemmeside.

Da det for nogle dage siden blev kendt, at Banedanmark havde afvist en reklame for en bog om islam, tog det en halv dag, før den ansvarlige minister gik ind i sagen. Sagen, som vitterlig var grotesk, røg på forsiden af et stort dagblad og videre ind i de elektroniske medier. Det kan få enhver minister til at reagere.

Det er ellers ikke, fordi Arbejderen ikke har forsøgt at få statsministeren til at reagere. Netop på grund af hans varme forsvar for ytringsfriheden forventede vi selvfølgelig, at han straks ville gå i aktion. Derfor var en af vores første handlinger efter politiets indgreb mod vores hjemmeside at sende et åbent brev til statsministeren.

Vi har endnu intet hørt. Da vi selv kontaktede Statsministeriet efter nogle dages tavshed, lød beskeden, at der nok ville gå en måneds tid. Statsministeren modtager nemlig mange breve ...

Så meget for ytringsfriheden. Eller skyldes det mon, at dagbladet Arbejderen kun er en lille avis, hvis politiske standpunkter spærrer for statsministerens klare syn? For det kan vel ikke passe, at Anders Fogh Rasmussen også har en dobbeltstandard?

Det burde ellers være så enkelt. Både den europæiske menneskerettighedskonvention og grundloven har fastslået ytringsfriheden og giver utvetydigt aviserne ret til at trykke, præcis hvad de vil.

»Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde på ny indføres«, står der i grundloven. Det betyder ikke, at ytringsfriheden er ubegrænset. Også en avis kan blive draget til ansvar for sine ytringer, men vel at mærke ved en domstol. I Danmark er ansvaret reguleret gennem den særlige medieansvarslov, som fastslår, at avisens chefredaktør er ansvarlig for alt, hvad der står i avisen og på avisens hjemmeside. Ingen andre kan gøres ansvarlige, heller ikke en internetudbyder.

Oluf Jørgensen, der er afdelingsforstander og mediejuridisk ekspert ved Journalisthøjskolen i Århus, har over for Arbejderen fastslået, at medieansvarsloven betyder, at hverken politi eller andre myndigheder har ret til at blande sig i, hvad der står i avisen og på avisens hjemmeside. Hvis de har indvendinger, skal de henvende sig til den

ansvarshavende redaktør, og hvis denne ikke vil efterkomme politiets henstillinger, må politiet gå til domstolen.

Oluf Jørgensen er ikke alene om denne vurdering. Den bekræftes af både Sten Schaumburg-Müller fra Juridisk Institut på Aarhus Universitet og chefjurist i Danske Dagblades Forening Holger Rosendal.

Politiet gik altså galt i byen, da de henvendte sig til Arbejderens internetudbyder. Udbyderen er lige så lidt ansvarlig for indholdet, som kioskejerer er, hvor avisen bliver solgt.

Men hos Københavns Politi ryster man ikke på hånden. De har hverken fundet det fornødent at informere Arbejderen om indgrebet mod vores hjemmeside eller svare på den klage, vi har fremsendt. Når en journalist fra Arbejderen ringer op, lyder beskeden fra politiadvokat Michael Jørgensen:

»Jeg vil slet ikke diskutere med Oluf Jørgensen og Steen Schaumburg-Müller om den her sag, for jeg tror, vi har forskellige udgangspunkter. Og jeg vil da slet ikke diskutere det i Arbejderen, som er part i sagen. Så jeg har slet ikke nogen kommentar til deres udtalelser«.

Ingen kommentarer er altså politiets holdning til at krænke ytringsfriheden i et dansk dagblad. Godt nok kun et lille dagblad og måske også med en politisk observans, som ligger langt fra politiadvokatens. Har Københavns Politi mon også indført en dobbeltstandard?

Kunne man forestille sig, at politiet ville gøre noget lignende over for Jyllands-Posten? Og kunne man forestille sig, at pressens minister skulle bruge en måned til at svare?

Tilbage står spørgsmålet, hvad er det for et farligt dokument, Arbejderen har haft liggende på sin hjemmeside?

Det er en appel udsendt af foreningen Oprør. Heri står der blandt andet:

»Den aktuelle terrorlovgivning bruges af europæiske regeringer til at gennemføre begrænsninger i borgernes ytringsfrihed og politiske rettigheder, herunder retten til at formidle moralsk og materiel støtte til modstands- og befrielsesbevægelser i verden«.

Det er en tankevækkende pointe, for i virkeligheden handler sagen om Arbejderens hjemmeside slet ikke om Oprørs appel, men om ytringsfrihed.

Appellen, som »inviterer alle europæiske demokrati- og solidaritetsbevægelser til at være med i en samlet udfordring rettet mod national terrorlovgivning, EU's terrorliste og den internationale krig mod terror«, er i forvejen temmelig omstridt. Den er sendt rundt til en række organisationer i Europa og har ligget på Oprørs hjemmeside. Det gør den ikke længere. Med en dommerkendelse blev den fjernet af politiet i august sidste år.

Dommeren mente, at der i appellen er en opfordring til at samle penge ind til organisationer, der står på EU's terrorliste.

»Selv om der ikke under sagen er fremkommet nærmere oplysninger om proceduren og grundlaget for optagelse af organisationer på EU's terrorliste, så er der dog grundlag for at antage, at dokumenterne er udsendt som led i et forsøg på direkte eller indirekte at yde støtte til terrorgrupper«, skrev dommeren i en kendelse, som senere blev stadfæstet af landsretten.

Det er en sag, som Arbejderen har fulgt nøje. Derfor var det også naturligt, at vi optrykte appellen for at dokumentere, hvilke synspunkter det var, som politiet ville kriminalisere. Ytringer, som hverken var forhånende, nedværdigende eller racistiske, men som opfordrede til at diskutere terrorlovenes konsekvenser.

Derudover blev der opfordret til en åben indsamling af penge til to af de befrielsesbevægelser, som er kommet på EU's terrorliste. De to organisationer er Folkefronten for Palæstinas Befrielse (PFLP) og Colombias Væbnede Revolutionære Styrker (FARC). »En vigtig målestok ved valg af de organisationer, vi ønsker at støtte, er, at organisationerne kæmper for sekulære, demokratiske og humanistiske mål«, skriver Oprør i sin nu forbudte appel.

Foreningen Oprør blev stiftet i foråret 2004 med den hensigt at udfordre den danske terrorlov, som blev vedtaget i 2002.

Mange advarede dengang om konsekvenserne af terrorloven. Helt ind i de borgerlige partier var der uro på bagsmækken. Men også politiske aktivister, jurister og fagfolk påpegede den glidebane, der var indledt.

En af dem var tidligere folketingsmedlem Preben Wilhjelm, lic.jur.: »Antiterrorpakken er en ændring i forholdet mellem statens magtbeføjelser og den enkelte borgers retssikkerhed, som er mere vidtgående end summen af alle de ændringer, som er foretaget, siden den danske retsstat blev grundlagt med retsplejereformen i 1919«, sagde Wilhjelm blandt andet i maj 2002.

Men der blev ikke lyttet meget i Folketinget. Begivenhederne fra 11. september overskyggede tilsyneladende enhver kritisk tanke. Og nu begynder vi at se konsekvenserne. Indskrænkninger i borgernes demokratiske rettigheder, indskrænkninger i ytringsfriheden og øget brug af overvågning.

Tilbage står spørgsmålet: Var det i virkeligheden den skjulte dagsorden? Eller er det en utilsigtet følgevirkning af en lovgivning, som de fleste folketingsmedlemmer ikke kunne eller ville gennemskue?

En af terrorlovens konsekvenser så vi 9. februar, da Østre Landsret stadfæstede en principiel dom mod miljøorganisationen Greenpeace, som blev dømt efter terrorpakkens par. 306.

Organisationernes 'forbrydelse' bestod i, at et antal aktivister fra Greenpeace i oktober 2003 kravlede op på taget

af landbrugets hovedkvarter Axelborg i København og hængte et stort banner op mod gensplejsede afgrøder.

Det lyder unægtelig som en temmelig fredelig politisk happening. Men sådan så domstolen ikke på det. Og ikke kun de enkelte aktivister blev dømt, men også organisationen Greenpeace, hvilket er en helt ny praksis i dansk lovgivning.

Hvad bliver det næste? At forældreorganisationer bliver dømt, hvis nogle af deres medlemmer aktionerer mod en farlig skolevej, for eksempel ved at lave en kortvarig standsning af trafikken?

Politisk aktivisme er nu også gjort til terrorisme. Og dermed er ytringsfriheden også blevet indskrænket for alle dem, som ikke har adgang til de store medier. Eller ikke har råd til at købe Politiken, for nu at citere salig Hans Scherfig: »Der er ytringsfrihed i Danmark. Alle har ret til at købe aktiemajoriteten i A/S Politiken«.

Terrorloven har mange andre aspekter. Solidaritet mod befrielsesbevægelser er blevet gjort kriminel, hvis bevægelserne står på EU's terrorliste. Hvis loven havde været gældende under Vietnamkrigen eller under det sydafrikanske apartheidstyre, ville store dele af den danske solidaritetsbevægelse være blevet dømt. For slet ikke at tale om modstandsbevægelsen i Danmark under krigen. Alle ville være blevet dømt som terrorister.

Det aspekt blev diskuteret, da loven blev vedtaget. Og nu ser vi også her de første konsekvenser. Talsmanden for foreningen Oprør er blevet sigtet for at opfordre til indsamling til PFLP og FARC; to organisationer, som er kommet på EU's terrorliste, uden at nogen dansk dommer har medvirket. Alligevel har det vidtrækkende konsekvenser i Danmark.

Den appel, hvor opfordringen står i, er blevet fjernet fra Oprørs hjemmeside. Og politiet har, i sin iver for at sikre, at det forbudte dokument ikke kan læses, også fjernet det fra Arbejderens hjemmeside. I strid med dansk lovgivning og medieansvarsloven.

Og det stopper ikke her. Justitsministeren har netop sendt en ny antiterrorlovpakke til høring. Love, som giver nye og udvidede beføjelser til Politiets Efterretningstjeneste. PET får således adgang til - uden dommerkendelse - at indhente dybt personlige, fortrolige oplysninger om alle borgere i alle registre, som offentlige myndigheder ligger inde med. Teleselskaber skal indrette deres udstyr, så PET til enhver tid kan aflytte enhver borger. Flyselskaber skal på PET's forlangende udlevere lister over samtlige passagerer og besætningsmedlemmer, der er med fly til og fra Danmark. Politiet skal kunne forstyrre eller helt afbryde al radio- og telekommunikation i et område. Offentlige telefonbokse skal kunne aflyttes.

I et land, som i forvejen er gennemregistreret og fyldt med registre, giver det i realiteten Politiets Efterretningstjeneste ubegrænset adgang til at vide alt om alle uden at redegøre for, hvad oplysningerne skal bruges til.

Det groteske er, at denne udvikling sker, mens hele Danmark er dybt optaget af at diskutere Muhammedkrisen. Der tales om ytringsfrihed som aldrig før. Statsministeren, regeringen, Dansk Folkeparti er ved at falde over hinanden i deres iver for at overbevise danskerne om, at ytringsfriheden er truet af islam eller nogle islamistiske kræfter. Men sandheden er, at ytringsfriheden ikke er truet af islam, men af den indskrænkning i borgernes demokratiske rettigheder, som er en konsekvens af den terrorlov, som et flertal i det danske Folketing har vedtaget.

I det lys må man også se den aktuelle sag om politiets ulovlige indgriben mod dagbladet Arbejderen.

Nogle vil måske mene, at fjernelsen af et dokument fra Arbejderens hjemmeside ikke er så alvorligt igen. Imidlertid drejer det sig om principper.

Gælder ytringsfriheden for alle uanset politisk anskuelse?

Hvor langt vil retsstaten gå, såfremt den vil blive ved med at være en retsstat?

Men vi må desværre også konstatere, at flere og flere eksempler bærer den totalitære stats kim i sig.

Fakta

Birthe Sørensen er redaktør på Arbejderen.

Printet fra www.politiken.dk Tirsdag 9. maj 2006

Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug.

Artiklen kan findes på adressen: www.politiken.dk/VisArtikel.iasp?PageID=444872

TD VALIGN="TOP">Folketingsår:

2005-06

Journaloplysninger	
2005-06	
Spm. Nr. S 2900	
Til statsministeren (Anders Fogh Rasmussen). (28/2 06) af: Line Barfod (EL).	
Spm i fuld tekst:	Vil statsministeren redegøre for, hvordan politiets indgreb overfor ytringer og fjernelse af sider på internettet, som det har været tilfældet med nedenstående appel, stemmer overens med vores grundlæggende rettigheder om ytringsfrihed, som statsministeren taler varmt for i øjeblikket?
Skr begrundelse:	<p>Spørgeren ønsker at få statsministerens kommentar til, hvorledes et indgreb overfor nedenstående appel er forenelig med ytringsfriheden. »Den danske forening OPRØR inviterer alle europæiske demokrati- og solidaritetsbevægelser til at være med i en samlet udfordring rettet mod national terrorlovgivning, EUs terrorliste og den internationale krig mod terror. Den aktuelle terrorlovgivning bruges af europæiske regeringer til at gennemføre begrænsninger i borgernes ytringsfrihed og politiske rettigheder, herunder retten til at formidle moralsk og materiel støtte til modstands- og befrielsesbevægelser i verden. I det forløbne år har OPRØR offentligt, og i direkte strid med dansk terrorlovgivning, overført betydelige beløb til Folkefronten for Palæstinas Befrielse (PFLP) og Colombias Væbnede Revolutionære Styrker (FARC). En vigtig målestok ved valg af de organisationer, vi ønsker at støtte, er at organisationerne kæmper for sekulære, demokratiske og humanistiske mål. De danske justits- og politimyndigheder har i månedsvis efterforsket sagen, under stærkt pres fra den colombianske regering; men der er hidtil ikke blevet rejst tiltale mod OPRØR. For at fremme efterforskningen har både Colombias ambassadør til de nordiske lande og vicepræsident Santos besøgt København, og haft samtaler med udenrigsministeren og repræsentanter for justitsministeriet. Vi appellerer til andre europæiske organisationer om at gå sammen med os i fortsat modstand mod de europæiske terrorlove og EUs terrorliste. Vi foreslår en kampagne med følgende elementer: Pengeindsamling i hvert land med en liste over alle dem, der vil stå frem som medunderskrivere. Det frarådes at åbne konti, da disse kan blive beslaglagt. Hvert af de deltagende lande må nå op på mindst 100 underskrifter og 1000 Euro. Det er naturligvis til stor fordel for kampagnen, hvis offentligt kendte personer kan inddrages heri. Det er vigtigt at udgive offentlig information om initiativet, når disse mål er nået, eller når det bedst passer ind i det lokale kampagneforløb. En konference med alle de deltagende organisationer afholdes i København, eventuelt i november år. Her vil en kollektiv overførsel af de indsamlede midler til befrielsesbevægelserne blive offentliggjort. Samtidig udsender konferencen en samlet erklæring mod europæisk terrorlovgivning og den internationale krig mod terror. Vi håber at denne appel bliver positivt modtaget af jeres organisation, og at initiativet kan blive videreudviklet på en så dristig måde som det overhovedet kan lade sig gøre i forhold til hvert enkelt lands muligheder.«</p>
Svar dato:	17/3 06
Besvarelse af S 2900.doc (HTM) Besvarelse af S 2900.doc (PDF)	

STATSMINISTERIET

Dato: 16. marts 2006

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 2900 stillet af Line Barfod (EL).

Spørgsmål:

”Vil statsministeren redegøre for, hvordan politiets indgreb overfor ytringer og fjernelse af sider på internettet, som det har været tilfældet med nedenstående appel, stemmer overens med vores grundlæggende rettigheder om ytringsfrihed, som statsministeren taler varmt for i øjeblikket?”

Svar:

Statsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet. Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København, der har oplyst følgende:

”Københavns Politi efterforsker for tiden en sag om mulig økonomisk støtte fra personer med tilknytning til foreningen Oprør til FARC og PFLP, der begge er opført på EU's terrorliste.

I forbindelse med efterforskningen blev det konstateret, at der på en hjemmeside tilhørende foreningen Oprør var anbragt dokumenter, der kunne opfattes som opfordringer til at yde økonomisk støtte. Dokumenterne svarede til det i spørgsmålet optrykte dokument og var udfærdiget på dansk, engelsk og spansk.

Københavns Politi indbragte herefter spørgsmålet om beslaglæggelse af dokumenterne for Københavns Byret, der den 12. august 2005 bestemte, at dokumenterne kunne beslaglægges. Afgørelsen blev af forvareren påkæret til Østre Landsret. Kæremålet blev ikke tillagt opsættende virkning. Beslaglæggelsen blev stadfæstet af Østre Landsret ved kendelse af 14. oktober 2005.

På baggrund af de pågældende dokumenters indhold tiltrådte Østre Landsret, at der med henblik på beslaglæggelse efter retsplejeloven var tilstrækkeligt grundlag for at antage, at dokumenterne var udsendt som led i et forsøg på at tilvejebringe direkte eller indirekte økonomisk støtte bl.a. til organisationer omfattet af straffelovens § 114, jf. § 114 a, jf. § 21.

Østre Landsret konstaterede endvidere, at en beslaglæggelse på det anførte grundlag ikke kunne anses for at stride mod grundlovens eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions bestemmelser om ytringsfrihed.

Afgørelsen er af forsvareren søgt indbragt for Højesteret.

Dokumenterne (primært på dansk) blev herefter af andre personer lagt på internettet via forskellige hjemmesider.

Som en følge af, at der var sket beslaglæggelse af dokumenterne, rettede Københavns Politi direkte henvendelse til indehaverne af de pågældende hjemmesider med anmodning om at fjerne dokumentet. Henvendelserne medførte imidlertid ikke, at alle de omhandlede dokumenter blev fjernet fra internettet.

Københavns Politi rettede derefter den 22. februar 2006 henvendelse til formidlerne af de relevante hjemmesider og gjorde dem opmærksomme på, at formidleren af informationen (dokumentet) efter dansk ret kunne ifalde ansvar for medvirken til den strafbare handling, som der opfordres til på hjemmesiden. Der kan i den forbindelse henvises til det anførte på side 14 ff. i Straffelovrådets betænkning om kriminalisering af generelle opfordringer til selvmord mv. (betænkning nr. 1462). Formidlerne blev opfordret til at fjerne dokumenterne, hvilket blev efterkommet af de fleste formidlere af hjemmesiderne.”

Jeg kan henholde mig til Københavns Politis redegørelse.

STATSMINISTERIET

Dato: 2. maj 2006

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 3869 stillet af Line Barfod (EL).

Spørgsmål:

"Hvordan stemmer det med statsministerens opfattelse af ytringsfriheden, at politiet kontakter hjemmesideudbydere for at få dem til at lukke hjemmesider frem for at kontakte hjemmesidens ejere og så, hvis de nægter at lukke hjemmesiden, at søge at skaffe en dommerkendelse?"

Svar:

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til Helsingør Dagblads omtale fra den 30. og 31. marts 2006 af en sag, hvorefter Helsingør Politi skulle have opfordret en internetudbyder til at lukke en hjemmeside på internettet.

Statsministeriet har indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, der har indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Helsingør, der har oplyst følgende:

"I begyndelsen af marts 2006 blev Helsingør Politi opmærksom på, at der på internettet eksisterer en hjemmeside, som er talerør for "Kronborglisten", der angiver at være en lokalpolitisk gruppering i Helsingør. Ifølge hjemmesiden er Lisbeth Eliassen borgmestercandidat og Jens Valbek kandidat for listen.

Det fremgår af udskriften af den pågældende hjemmeside, at denne indholdsmæssigt på det pågældende tidspunkt ikke indeholdt oplysninger om Kronborglistens politiske synspunkter, når bortses fra listens slogan ("Borgerne skal i Centrum" og "Kronborglisten vil politik i øjenhøjde"). Hjemmesiden domineres derimod helt af kommentarer til Helsingør kommunes sagsbehandling i forbindelse med tvangsfjernelse af Lisbeth Eliassen og Jens Valbeks børn samt politiets bistand til gennemførelse af kommunens beslutninger.

I den forbindelse betegnes navngivne og til dels afbildede byrådspolitikere og embedsmænd som "ikke normale" og "magtsyge", ligesom betegnelsen "Gestapo" anvendes i flæng. Helsingør Politi omtales som "volds-politi" og "Gestapo-politi", ligesom en navngiven og afbildet vicepolitikommissær omtales som

”unormal”, ”med store familiemæssige problemer” og med ”store meen i hans hoved”.

Det kunne konstateres, at adgangen til siden skete via adressen www.smaertcms.dk/user/kronborglisten. Endvidere kunne det konstateres, at der på siden www.smartcms.dk udbydes værktøjer til produktion af hjemmesider. I denne forbindelse kan henvendelse rettes til et telefonnummer tilhørende Wendelboe ApS, Kong Frederiks Vej 8 i Ålborg.

Da Helsingør Politi tidligere havde erfaret, at det ikke er muligt at etablere kontakt til, endsige dialog med, Lisbeth Eliassen og Jens Valbek, og da det ud fra de foreliggende oplysninger måtte antages, at hjemmesiden var hostet af Wendelboe ApS, rettede politiinspektør Knud Stadsgaard den 9. marts 2006 – for ikke at skabe unødigt dramatik omkring hjemmesiden – telefonisk henvendelse til Peter Wendelboe og ikke til Lisbeth Eliassen og Jens Valbek. Formålet med henvendelsen var at få oplyst, hvem der havde adgang til at redigere den omhandlede hjemmeside og dermed kunne bære ansvaret for dens indhold. Politiinspektøren forespurgte i denne forbindelse, hvorvidt der blev foretaget nogen form for screening eller filtrering af hjemmesider udarbejdet under anvendelse af de udbudte værktøjer, og han tilkendegav i denne forbindelse, at Kronborglistens side formentlig indeholdt strafbare ytringer. Wendelboe oplyste under samtalen, at der ikke fra hans side fandt nogen form for kontrol sted med hjemmesidens indhold, at han ikke mente at have noget ansvar for hjemmesidens indhold, men at han, der var på god fod med Lisbeth Eliassen og Jens Valbek, ville drøfte sidens indhold med disse. Der blev ikke i forbindelse med henvendelsen fra politiinspektørens side stillet krav om eller påbudt lukning af hjemmesiden eller nogen del heraf, hvilket der heller ikke ville være hjemmel til.

Det bemærkes i tilslutning hertil, at antagelsen af, at hjemmesiden hostes af Wendelboe ApS synes bekræftet af en udtalelse fra Peter Wendelboe, som gives i Helsingør Dagblad den 31. marts 2006, hvorefter han ikke ønsker at blande sig i hjemmesidens indhold”...medmindre der er tale om f.eks. børneporno...”.

Kort efter politiinspektørens henvendelse kunne det konstateres, at hjemmesiden var ændret, og at de betegnelser, der kunne indebære en overtrædelse af straffelovens § 121, var slettede. Overvejelser om at rejse sigtelse mod hjemmesidens ejer og formidleren blev derfor indstillet.

Imidlertid indeholder hjemmesiden nu på ny de nævnte tilkendegivelser, og det overvejes derfor igen, om der skal gøres strafansvar gældende.

Helsingør Politi har således ikke over for hjemmesidens ejer eller formidler stillet krav om hel eller delvis lukning af hjemmesiden.”

Jeg kan henholde mig til Politimesterens besvarelse.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Retsudvalget
REU alm. del - Svar på Spørgsmål 292
Offentligt

09 MAJ 2006

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Linda Bjørk Nielsen
Sagsnr.: 2006-150-0225
Dok.: LBN41608

MODTAGET

- 9 MAJ 2006 12⁵⁰

+ bilag

Den Centrale Indlevering

Afsendt med
E-Post 9/5 06

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 292 af 20. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Lene Espersen

Mette Lyster Knudsen

bringe direkte eller indirekte økonomisk støtte bl.a. til organisationer omfattet af straffelovens § 114, jf. § 114 a, jf. § 21.

Østre Landsret konstaterede endvidere, at en beslaglæggelse på det anførte grundlag ikke kunne anses for at stride mod bestemmelserne om ytringsfrihed i henholdsvis grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Procesbevillingsnævnet har efter ansøgning fra forsvareren meddelt tilladelse til, at sagen indbringes for Højesteret.

Dokumenterne blev herefter lagt på nettet via andre hjemmesider, herunder blandt på Dagbladet Arbejderens hjemmeside.

Som en følge af, at der var sket beslaglæggelse af dokumenterne, rettede Københavns Politi ved brev af 29. november 2006 henvendelse til Dagbladet Arbejderen med en opfordring om at slette dokumentet fra hjemmesiden.

Henvendelsen medførte imidlertid ikke, at det omhandlede dokument blev fjernet fra hjemmesiden.

Københavns Politi rettede derefter den 22. februar 2006 henvendelse til formidleren af den relevante hjemmeside og gjorde dem opmærksom på, at formidleren af informationen (dokumentet) efter dansk ret kunne ifalde ansvar for medvirken til den strafbare handling, som der opfordres til på hjemmesiden. Der kan i den forbindelse henvises til det anførte på side 14 ff. i Straffelovrådets betænkning om kriminalisering af generelle opfordringer til selvmord mv. (betænkning nr. 1462).”

Der henvises i øvrigt til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 293 fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU alm. del - Svar på Spørgsmål 293
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.
MODTAGET

- 9 MAJ 2006 12⁵⁰

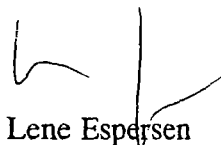
Den Centrale Indlevering

Afsendt med
E-Post 9/5-06

09 MAJ 2006

Dato:
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0225
Dok.: LVM40155
+ bilag

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 293 af 20. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Lene Espersen

Jørgen Steen Sørensen

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0225
Dok.: LVM40154

Besvarelse af spørgsmål nr. 293 af 20. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes i oversigtform redegøre for gældende begrænsninger af ytringsfriheden. Ministeren bedes herunder redegøre for

- samtlige begrænsninger af ytringsfriheden i såvel straffeloven som særlovgivningen
- grundlaget for de enkelte begrænsninger af ytringsfriheden
- de enkelte bestemmelsers anvendelse i de seneste 10 år
- ministerens vurdering af behovet for hver enkelt begrænsning af ytringsfriheden."

Svar:

1. Grundlovens § 77 har følgende ordlyd:

"§ 77. Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen-
sinde påny indføres."

Bestemmelsen i § 77 er til hinder for ordninger, hvorefter offentliggørelse af ytringer "som sådan er formelt forbudt og derfor kun lovlig, for så vidt forbudet gennembrydes af en tilladelse", jf. Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udgave v. Ole Espersen (1980), side 717.

Grundlovens § 77 er derimod ikke til hinder for, at der indføres bestemmelser, som indebærer efterfølgende ansvar for visse ytringer. Det er således almindeligt antaget, at der kan gøres begrænsninger i ytringsfriheden, og lovgivningen indeholder i overensstemmelse hermed en række bestemmelser om efterfølgende ansvar for indholdet af fremsatte ytringer.

2. Justitsministeriet har ikke nogen samlet opgørelse over bestemmelser i lovgivningen, som kan siges at indebære begrænsninger i ytringsfriheden. Det bemærkes i den forbindelse, at lovgivningen samt regler udstedt i medfør heraf indeholder en række forskelligartede bestemmel-

ser, der bl.a. afhængigt af indholdet af den konkrete ytring samt måden, den er fremsat på, vil kunne indebære et efterfølgende ansvar.

Som eksempel fra Justitsministeriets område på en bestemmelse, der kan siges at begrænse ytringsfriheden, kan nævnes straffelovens § 136, stk. 1, hvorefter den, som uden derved at have forskyldt højere straf offentlig tilskynder til forbrydelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år. Det følger endvidere af straffelovens § 136, stk. 2, at den, der offentligt udtrykkeligt billiger en af de i straffelovens kapitel 12 eller 13 omhandlede forbrydelser, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Der kan også peges på straffelovens § 140. Bestemmelsen omhandler den, der offentlig driver spot med eller forhåner noget her i landet lovligt bestående religionssamfunds troslærdomme eller gudsdyrkelse. Strafferammen for overtrædelse af § 140 er bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Herudover kan der henvises til straffelovens § 264 d. Efter denne bestemmelse straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

Som et yderligere eksempel fra Justitsministeriets område kan nævnes straffelovens § 266 b. Efter bestemmelsen i § 266 b er det strafbart offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds at fremsætte udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 2 år. Det skal ved straffens udmåling i henhold til bestemmelsens stk. 2 betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed.

Endelig kan der som et eksempel peges på straffelovens § 267, hvorefter den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Også udenfor Justitsministeriets område findes der lovgivning mv., som bl.a. afhængigt af indholdet af den konkrete ytring samt måden, den er fremsat på, vil kunne føre til et efterfølgende ansvar.

Som eksempel herpå kan nævnes markedsføringslovens § 3, stk. 1, hvorefter der ikke må anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnet til at påvirke efterspørgsel eller udbud af varer, fast ejendom og andre formuegoder samt arbejds- og tjenesteydelser. Overtrædelse af bestemmelsen i § 3, stk. 1, kan i henhold til markedsføringslovens § 30, stk. 3, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Endvidere kan f.eks. nævnes regler om reklamers indhold. Det fremgår således bl.a. af § 8 i bekendtgørelse nr. 1368 af 15. december 2005 om reklame og sponsorering i radio og fjernsyn, at reklame i radio og fjernsyn, som al anden reklame, skal være lovlig, sømmelig, hæderlig og sandfærdig og være udformet med behørig social ansvarsfølelse. Overtrædelse af bestemmelsen i § 8 straffes i henhold til bekendtgørelsens § 36 med bøde.

3. Justitsministeriet har ikke nogen samlet opgørelse over, i hvilket omfang bestemmelser, der indebærer en begrænsning af ytringsfriheden, i de senere år er anvendt i praksis.

Fra retspraksis om straffelovens § 266 b kan imidlertid som eksempel nævnes dommen i Ugeskrift for Retsvæsen (UfR) 2003.2559 V, hvor en person blev fundet skyldig i overtrædelse af bestemmelsen ved at have gjort en sangtekst, der var forhånende eller nedværdigende og rettet mod jøder og tyrkere på grund af deres race, nationalitet eller etniske oprindelse eller tro, offentligt tilgængelig på sin hjemmeside.

Der kan endvidere vedrørende straffelovens § 266 b henvises til en dom, der er refereret i UfR 2000.2234 H, og som omhandlede udtalelser fremsat under en direkte TV-udsendelse af en person, der tidligere havde stiftet et politisk parti, og som i flere perioder havde været medlem af Folketinget. Udtalelserne fandtes at realisere gerningsindholdet i straffelovens § 266 b, stk. 1, idet de var groft forhånende og nedværdigende over for alle her i landet boende muslimer. Hensynet til den særligt vidtgående ytringsfrihed for politikere om kontroversielle samfundsansliggender kunne ifølge Højesteret ikke begrunde straffrihed for den pågældende.

Vedrørende straffelovens § 267 kan som eksempel fra retspraksis nævnes dommen i UfR 2000.2143 Ø, der omhandlede nogle udtalelser fremsat over for flere dagblade, hvori en forening bl.a. blev beskyldt for at være "racistisk". Disse udtalelser fandtes at være ærekrænkende og at indebære en overtrædelse af straffelovens § 267, stk. 1.

Som et andet eksempel vedrørende straffelovens § 267 kan der peges på dommen i UfR 1999.122 H. I den pågældende sag blev to TV-journalister af Højesteret fundet skyldige i over-

trædelse af straffelovens § 267, stk. 1, ved i en TV-udsendelse at have givet indtryk af, at en navngiven polititjenestemand under efterforskningen af en drabssag havde undertrykt en politirapport indeholdende en central vidneforklaring.

4. Justitsministeriet finder ikke i den foreliggende sammenhæng anledning til at gå ind i en nærmere vurdering af behovet for lovgivningsmæssige begrænsninger i ytringsfriheden.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 21. april 2006
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Linda Bjørk Nielsen
Sagsnr.: 2006-152-0567
Dok.: LBN41611

+ bilag

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 3369 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Lene Espersen

Mads Christensen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0567
Dok.: LBN41610

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 3369 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan politiet ved en »fejl« kan lukke adgangen til hjemmesiden Bizar med henvisning til, at der er tale om en hjemmeside med børneporno, når dette ikke er tilfældet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der har oplyst følgende:

”Rigspolitichefen har indgået samarbejdsaftaler med en række internetudbydere i bestræbelserne på i videst muligt omfang at søge at forhindre adgangen via internettet til børnepornografisk materiale, som det efter straffelovens § 235 vil kunne være strafbart at udbrede, besidde eller mod vederlag at gøre sig bekendt med.

Som led i samarbejdet med internetudbyderne videregiver Rigspolitichefens IT-efterforskningssektion løbende – og på grundlag af de konkrete samarbejdsaftaler – oplysninger til internetudbyderne om internetadresser, som Rigspolitichefens IT-efterforskningssektion finder kan indeholde materiale, det efter straffelovens § 235 er strafbart at udbrede, besidde eller mod vederlag at gøre sig bekendt med. Samtidig med videregivelsen af oplysninger opfordres internetudbyderne til at blokere adgangen til de relevante internetadresser. Rigspolitichefens IT-efterforskningssektion underretter i øvrigt løbende internetudbyderne om ændringer i forhold til de oplysninger m.v., som tidligere er videregivet til internet-udbyderne.

Det fremgår udtrykkeligt af de samarbejdsaftaler, som Rigspolitichefen har indgået med internetudbyderne, at den enkelte internetudbyder er bekendt med, at afgørelsen af, hvorvidt der konkret vil være tale om strafbare forhold, henhører under domstolene, og at eventuel beslutning om at indlede strafferetlig efterforskning og retsforfølgning træffes af politi og anklagemyndighed efter retsplejelovens regler.

Beslutning om iværksættelse af efterforskning og retsforfølgning træffes i øvrigt uafhængigt af videregivelsen af oplysninger til internetudbydere.

Endvidere fremgår det udtrykkeligt af samarbejdsaftalerne, at beslutningen om på grundlag af oplysningerne fra Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion at blokere for adgangen til visse internetadresser og om den tekniske gennemførelse heraf træffes af den enkelte internetudbyder i overensstemmelse med dennes forretningsbetingelser.

I forbindelse med blokeringen af adgangen til bestemte internetadresser på grundlag af oplysninger fra Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion kan internetudbydere anvende en såkaldt stopside. Indholdet af denne stopside er nærmere fastlagt i samarbejdsaftalen mellem Rigspolitechefen og den enkelte internetudbyder.

Den aftalte stopside redegør bl.a. for indholdet af straffelovens § 235. Herudover anføres det på stopside, at Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion har underrettet internetudbyderen om, at den relevante internetside kan indeholde materiale, der vil kunne anses for børnepornografisk, og at internetudbyderen derfor efter opfordring fra Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion har valgt at blokere adgangen til internetsiden. Desuden fremgår det, at der kan rettes henvendelse til internetudbyderen, hvis man har indvendinger imod, at adgangen til internetsiden er blokeret.

De oplysninger om internetadresser, der kan indeholde børnepornografisk materiale, som Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion videregiver til internetudbydere på grundlag af de indgåede samarbejdsaftaler, er tilvejebragt som led i IT-efterforskningssektionens bistand til efterforskningen af forbrydelser på internettet, herunder sektionens samarbejde med tilsvarende udenlandske politimyndigheder, og på grundlag af de henvendelser om børnepornografisk materiale på internettet, som IT-efterforskningssektionen løbende modtager fra bl.a. Red Barnet.

Indholdet af internetsider kan naturligvis løbende ændres. Blokeringen af adgangen til visse internetsider revurderes derfor løbende på grundlag af konkrete henvendelser til internetudbydere og de oplysninger, som i øvrigt tilgår Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion.

Det bemærkes i øvrigt, at den ordning, der er etableret på grundlag af de konkrete samarbejdsaftaler, er inspireret af tilsvarende ordninger i en række andre lande, herunder Sverige og Storbritannien.

For så vidt angår internetsiden www.bizar.dk bemærkes, at Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion i første omgang blev opmærksom på internetsiden, da det blev konstateret, at den indeholdt links til andre internetsider, som eventuelt kunne indeholde børnepornografisk materiale. Da selve internetsiden imidlertid ikke indeholdt materiale, som eventuelt kunne anses for børnepornografisk, blev der ikke foretaget yderligere i sagen.

Oplysninger om, at internetsiden indeholdt materiale, der ville kunne anses for børnepornografisk, blev imidlertid ved en teknisk fejl videregivet til en række internetudbydere den 13. marts 2006. Denne fejl blev dog rettet den 16. marts 2006 på baggrund af en henvendelse fra internetsidens indehaver, og Rigspolitechefens IT-efterforskningssektion har i samme forbindelse beklaget fejlen.

Der vil i øvrigt blive truffet foranstaltninger med henblik på at undgå tilsvarende tekniske fejl i fremtiden.”

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0568
Dok.: LBN41614

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 3370 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren orientere om, hvordan hun vil sikre, at adgangen til »uskyldige« hjemmesider ikke fremover lukkes på grundlag af en falsk anklage om, at hjemmesiden indeholder børneporno?”

Svar:

Jeg kan henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 3369 fra samme spørger.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0569
Dok.: LBN41616

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 3371 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at hjemmesider lukkes med henvisning til, at politiet oplyser, at de indeholder børneporno, uden at indehaveren af hjemmesiden orienteres om dette, så han får mulighed for at protestere?”

Svar:

Jeg kan henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 3369 fra samme spørger.

Det Politisk-Økonomiske Udvalg
PØU alm. del - Bilag 118
Offentligt

STATSMINISTERIET

Dato: 29. maj 2006

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. S 3253 stillet af Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil statsministeren oplyse, om han som pressens minister mener, at det er acceptabelt, at politiet har lukket dele af Dagbladet Arbejderens hjemmeside uden dommerkendelse og uden, at man efterfølgende har rettet nogen form for henvendelse til Arbejderen om det skridt, man har taget, og det juridiske grundlag herfor?”

Svar:

Justitsministeriet har oplyst følgende:

”Københavns Politi efterforsker for tiden en sag om mulig økonomisk støtte fra personer med tilknytning til foreningen Oprør til FARC og PFLP, der begge er opført på EU's terrorliste.

I forbindelse med efterforskningen blev det konstateret, at der på en hjemmeside tilhørende foreningen Oprør var anbragt dokumenter, der kunne opfattes som opfordringer til at yde økonomisk støtte.

Københavns Politi indbragte herefter spørgsmålet om beslaglæggelse af dokumenterne for Københavns Byret, der den 12. august 2005 bestemte, at dokumenterne kunne beslaglægges. Afgørelsen blev af forsvareren påkæret til Østre Landsret. Kæremålet blev ikke tillagt opsættende virkning. Beslaglæggelsen blev stadfæstet af Østre Landsret ved kendelse af 14. oktober 2005.

På baggrund af de pågældende dokumenters indhold tiltrådte Østre Landsret, at der med henblik på beslaglæggelse efter retsplejeloven var tilstrækkeligt grundlag for at antage, at dokumenterne var udsendt som led i et forsøg på at tilvejebringe direkte eller indirekte økonomisk støtte bl.a. til organisationer omfattet af straffelovens § 114, jf. § 114a, jf. § 21.

Østre Landsret konstaterede endvidere, at en beslaglæggelse på det anførte grundlag ikke kunne anses for at stride mod bestemmelserne om ytringsfrihed i henholdsvis grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Den 6. april 2006 meddelte Procesbevillingsnævnet tilladelse til, at sagen kunne indbringes for Højesteret.

Sagen er fortsat under forberedelse i Højesteret.”

Henset til, at spørgsmålet om beslaglæggelse af dokumenter på hjemmesider nu er under behandling i Højesteret, finder jeg ikke, at jeg bør udtale mig om den sag, som spørgsmålet angår.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 3. maj 2006
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2006-152-0628
Dok.: JEE40348

+ bilag

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4271 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Lene Espersen

/

Mads Christensen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0628
Dok.: JEE40354

Foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4271 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren tage initiativ til at forpligte internetudbydere til at orientere de personer, hvis hjemmesider de lukker adgangen til, om dette og den juridiske begrundelse for lukningen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 3. maj 2006
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2006-152-0629
Dok.: JEE40349

+ bilag

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4272 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Lene Espersen

/

Mads Christensen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0629
Dok.: JEE40355

Foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4272 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at politiet trækker opfordringen til at lukke for adgangen til hjemmesider tilbage, hvis denne opfordring ikke følges op med, at der rejses sag mod hjemmesiden og dens indehaver for overtrædelse af lovgivningen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 3. maj 2006
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2006-152-0630
Dok.: JEE40350

+ bilag

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4273 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Lene Espersen

/

Mads Christensen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0630
Dok.: JEE40356

Foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4273 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren give en samlet orientering om, hvilke påståede lovovertrædelser der af politiet kan mødes med en opfordring til internetudbyderen om at lukke adgangen til den pågældende hjemmeside?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

MF Per Clausen
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato:
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2006-152-0631
Dok.: JEF40351

+ bilag

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4274 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Lene Espersen

/

Mads Christensen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0631
Dok.: JEE40357

Foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4274 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, hvor mange gange politiet har opfordret en internetudbyder til at lukke adgangen til en hjemmeside, og hvor mange gange en internetudbyder har afvist en sådan opfordring?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 3. maj 2006
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2006-152-0632
Dok.: JEE40352

+ bilag

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4275 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Lene Espersen

/

Mads Christensen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0632
Dok.: JEE40358

Foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4275 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke formodede lovovertrædelser der i praksis er mødt med en opfordring til en internetudbyder om at lukke adgangen til den pågældende hjemmeside?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 3. maj 2006
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2006-152-0633
Dok.: JEE40353

+ bilag

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4276 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Lene Espersen

/

Mads Christensen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-152-0633
Dok.: JEE40359

Foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. S 4276 fra medlem af Folketinget Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for, hvor ofte en opfordring til en internetudbyder om at lukke adgangen til en hjemmeside er blevet fulgt op af, at der er rejst en konkret sag mod den pågældende hjemmeside?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 16. maj 2002
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2002-793-0040
Dok.: JSS20134

K o m m i s s o r i u m

For

Offentlighedskommissionen

1. Regeringen har besluttet at nedsætte en offentlighedskommission med den opgave at fremkomme med forslag til en ny samlet offentlighedslov.

Det overordnede sigte skal være at udbygge lovens grundlæggende princip om åbenhed og demokratisk kontrol med den offentlige forvaltning og i den forbindelse tilpasse loven til nutidens forhold, herunder i relation til den udvikling, der har fundet sted med hensyn til bl.a. statslige selskaber, udlicitering, digitalisering samt nye og ændrede samarbejdsstrukturer i forvaltningen.

2. Den gældende offentlighedslov trådte i kraft den 1. januar 1987 (lov nr. 572 af 19. december 1985). Loven afløste den tidligere offentlighedslov fra 1970.

Loven er siden ændret enkelte gange. Bl.a. blev der i 1998 gennemført en ændring af reglerne om aktindsigt i offentligt ansattes personalesager.

Loven regulerer den almindelige adgang for offentligheden til efter begæring at få aktindsigt i den offentlige forvaltnings dokumenter. De særlige regler om aktindsigt for den, der er part i en afgørelsessag, findes således ikke i offentlighedsloven, men i forvaltningslovens kap. 4.

Endvidere findes der regler om aktindsigt i særlovgivningen, herunder i lov om aktindsigt i miljøoplysninger og lov om patienters retsstilling.

3. Offentlighedsloven indebærer, at enhver som udgangspunkt kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed, jf. lovens § 4, stk. 1. Der kan ikke stilles krav om, at den pågældende har en særlig interesse i de dokumenter, der søges aktindsigt i, men begæringen skal angive de dokumenter eller den sag, som vedkommende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. § 4, stk. 3.

Loven indeholder samtidig en række undtagelser til den anførte hovedregel.

For det første er en række **sagstyper** ikke omfattet af loven, jf. nærmere § 2. Det gælder sager inden for strafferetsplejen, sager om ansættelse og forfremmelse i det offentlige tjeneste samt – i et vist omfang – andre personalesager og sager om lovgivning.

For det andet er visse **dokumenttyper** som udgangspunkt undtaget fra retten til aktindsigt, jf. nærmere lovens §§ 7 og 10. Disse undtagelser er relevante i det omfang, den pågældende sag ikke som sådan – i kraft af de regler, der er omtalt ovenfor – falder uden for lovens anvendelsesområde. De nævnte dokumenttyper vedrører bl.a. interne arbejdsdokumenter, referater af møder mellem ministre og dokumenter, der udarbejdes til brug for sådanne møder.

For det tredje er der visse **oplysninger**, der kan undtages fra aktindsigt, selv om hverken den pågældende sag eller det pågældende dokument som sådan er undtaget, jf. nærmere lovens §§ 12 og 13. Det gælder bl.a. oplysninger om enkeltpersoners private forhold (§ 12, stk. 1, nr. 1) og oplysninger, som det af nærmere angivne grunde er nødvendigt at hemmeligholde, f.eks. af hensyn til statens sikkerhed (§ 13, stk. 1, nr. 1), rigets udenrigspolitiske interesser (§ 13, stk. 1, nr. 2) eller andre private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet (§ 13, stk. 1, nr. 6).

Endvidere er retten til aktindsigt efter lovens § 14 begrænset af særlige bestemmelser om **tavshedspligt** fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv. Det gælder dog ikke for så vidt angår den almindelige tavshedspligt efter straffeloven og forvaltningsloven.

Efter princippet om **meroffentlighed** kan en forvaltningsmyndighed – med respekt af tavshedspligten – vælge at give aktindsigt i videre omfang, end myndigheden efter det ovenfor anførte er forpligtet til, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.

Endelig indeholder offentlighedsloven nærmere regler for behandlingen og afgørelsen af sager om aktindsigt, herunder om i hvilken form aktindsigt i givet fald skal meddeles, jf. nærmere §§ 15 og 16.

4. I de senere år har der ved en række lejligheder været rejst spørgsmål om en generel revision af offentlighedsloven. Det er bl.a. sket ved henvendelser og diskussionsoplæg fra medierne og deres sammenslutninger og i forbindelse med behandlingen i Folketinget af forslag til folketingsbeslutninger mv.

En række centrale spørgsmål af betydning for retten til aktindsigt har i den forbindelse været fremhævet. Af disse kan bl.a. nævnes:

- Offentlighedsloven gælder i dag som udgangspunkt ikke umiddelbart for **institutioner, der drives i selskabsform**, heller ikke for selskaber, der er 100 % statsejede. Således er f.eks. A/S Storebæltsforbindelsen ikke omfattet af loven. Som det er tilfældet efter lov om Københavns Havn A/S, kan offentlighedsloven imidlertid ved særlig lov være sat i kraft for den pågældende institution.

Baggrunden for det nævnte udgangspunkt er, at en beslutning om at organisere en institution som et statsejet selskab ofte er udtryk for, at der skal gælde de samme vilkår som dem, der gælder for det private erhvervsliv, ligesom beslutningen kan være et led i en egentlig privatisering af den pågældende institution. En ordning, hvorefter offentlighedsloven generelt gælder for sådanne selskaber, har været anset for egnet til at modvirke disse formål.

Det har imidlertid været anført, at offentlige opgaver i stadig større omfang henlægges til selskaber af den nævnte karakter, og at det giver anledning til betænkeligheder, at sådan virksomhed dermed uden videre "trækkes ud" af offentlighedsloven.

- Offentlighedsloven gælder i dag ikke umiddelbart for private firmaer mv., der udfører arbejde efter **udlicitering** fra det offentlige.

Det har været anført, at offentlig forvaltningsvirksomhed i stadig større omfang udliciteres til private firmaer, og at det – på samme måde som med hensyn til offentlige selskaber, jf. ovenfor – giver anledning til betænkeligheder, at sådan virksomhed dermed ikke længere vil være omfattet af offentlighedsloven.

- Offentlighedsloven indebærer ikke nogen pligt for forvaltningen til at udarbejde **åbne postlister**, dvs. offentlige fortegnelser over en myndigheds ind- og udgående post. Det oprindelige forslag til den gældende lov indeholdt ganske vist en bestemmelse, hvorefter justitsministeren kunne fastsætte, at myndighederne skulle udarbejde sådanne postlister. Bestemmelsen udgik imidlertid under lovforslagets behandling i Folketinget.

Der har i de senere år været iværksat en række forsøgsordninger med åbne postlister, både i centraladministrationen og i kommunerne.

Det har været anført, at en ordning med åbne postlister vil give navnlig medierne bedre muligheder for at blive opmærksomme på eksistensen af sager, som der kunne være interesse for at søge aktindsigt i. Det har samtidig været anført, at en sådan ordning må etableres under hensyntagen til almindelige hensyn til borgernes privatsfære, herunder reglerne om tavshedspligt vedrørende oplysninger om enkeltpersoners forhold.

- Offentlighedsloven er blevet til på et tidspunkt, hvor **digital kommunikation** ikke spillede nær den samme rolle som i dag.

Der har derfor – bl.a. i sammenhæng med de øvrige projekter, som regeringen har iværksat om anvendelse af digital kommunikation i forvaltningen – været rejst spørgsmål om, hvorvidt offentlighedsloven er i tråd med den øgede brug af moderne informationsteknologi i samfundet.

Det har i den forbindelse bl.a. været anført, at offentlighedsloven ikke udtrykkeligt giver ret til at fremsætte begæringer om aktindsigt digitalt (f.eks. ved e-mail), og at loven heller ikke udtrykkeligt giver myndighederne pligt til at meddele aktindsigten digitalt i tilfælde, hvor dette ønskes af den pågældende. Endvidere har der været rejst spørgsmål om egentlig on-line adgang til aktindsigt, således at offentligheden uden videre kan få digital adgang til visse typer af sager og dokumenter.

- Offentlighedsloven regulerer alene spørgsmålet om, i hvilket omfang myndighederne har pligt til at imødekomme **begæringer** om aktindsigt fra borgerne. Loven indebærer således ingen pligt for myndighederne til af **egen drift** at offentliggøre dokumenter.

Det har været anført, at det kan være nærliggende at overveje en ordning, hvorefter myndighederne i videre omfang end i dag selv skal offentliggøre visse typer af doku-

menter på f.eks. Internettet. Der kunne på udvalgte områder bl.a. være tale om mødedagsordener, mødereferater, virksomhedsregnskaber og redegørelser mv.

Til støtte herfor har det været fremhævet, at en sådan ordning kunne gøre det lettere for offentligheden at følge med i og blive orienteret om spørgsmål af offentlig interesse.

5. Også i myndighedernes praksis har offentlighedsloven på en række områder givet anledning til tvivlsspørgsmål eller spørgsmål om hensigtsmæssigheden af de gældende regler.

I den forbindelse kan følgende problemstillinger nævnes:

- Efter lovens § 4, stk. 3, skal en begæring om aktindsigt angive de dokumenter eller den sag, som den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med. Der gælder således et krav om **konkretisering** (identifikation) af de pågældende dokumenter.

Det er derfor en grundbetingelse for at få aktindsigt, at den pågældende har i hvert fald et vist kendskab til sagens eller dokumentets eksistens før henvendelsen til vedkommende myndighed. Det er endvidere en betingelse, at den pågældende kan give de oplysninger, der efter indretningen af myndighedens journaler og registre mv. er nødvendige for, at myndigheden kan finde frem til sagen.

Det har i praksis i en række tilfælde givet anledning til tvivl, hvilke nærmere krav der kan stilles til den nævnte konkretisering. Det gælder bl.a. ved såkaldte "massebegæring", hvor den pågældende f.eks. anmoder om aktindsigt i alle sager af en bestemt type, som i et givent tidsrum har været under behandling i vedkommende myndighed. Sådanne begæring vil ofte - i det omfang, de skal tages under behandling - indebære et meget omfattende ressourceforbrug hos myndigheden, og der har derfor vist sig et behov for en nærmere undersøgelse og vurdering af spørgsmålet.

- Efter offentlighedslovens § 7 er interne arbejdsdokumenter som udgangspunkt undtaget fra retten til aktindsigt. Baggrunden herfor er hensynet til myndighedernes **interne beslutningsproces**.

Brevveksling mellem forskellige myndigheder kan ikke undtages som interne arbejdsdokumenter. Det betyder f.eks., at brevveksling mellem forskellige ministerier som udgangspunkt er undergivet aktindsigt. Det samme gælder i almindelighed brevveks-

ling mellem et ministeriums departement på den ene side og dets styrelser og direktorater på den anden side.

I lyset af den udvikling, som der i de senere år har været i centraladministrationens samarbejdsstrukturer – og som bl.a. har medført en øget anvendelse af mere smidige tværministerielle samarbejdsformer samt en øget inddragelse af direktoraters og styrelseres ekspertise i forbindelse med behandlingen af generelle projekter og sagskomplekser – har der undertiden været rejst spørgsmål om, hvorvidt offentlighedsloven fortsat yder den fornødne beskyttelse af hensynet til den interne beslutningsbeslutningsproces, der som nævnt ligger bag den gældende bestemmelse i § 7.

- Efter offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6 – den såkaldte **generalklausul** – kan retten til aktindsigt begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Bestemmelsen har et snævert anvendelsesområde og er navnlig blevet anvendt til at tilgodese beskyttelsesinteresser, der som sådan er anerkendt i lovens øvrige undtagelsesbestemmelser, men hvor de udtrykkelige bestemmelser har vist sig at være utilstrækkelige.

Den nærmere rækkevidde af bestemmelsen har imidlertid givet anledning til tvivl, og der har derfor vist sig et behov for en nærmere undersøgelse og vurdering af spørgsmålet.

6. Det er nu 15 år siden, at offentlighedsloven trådte i kraft, og loven fungerer i dag i et samfund, der på en række områder er meget forskelligt fra det, som loven blev til i.

Bl.a. som følge heraf har der jævnligt været peget på spørgsmål og problemstillinger af central betydning i forhold til loven, og også i myndighedernes praksis har loven på væsentlige områder givet anledning til tvivlsspørgsmål og overvejelser. Der henvises bl.a. til det, der er anført under pkt. 4 og 5 ovenfor.

På den baggrund finder regeringen, at tiden er inde til at nedsætte en offentlighedskommission, der skal forberede en samlet revision af offentlighedsloven med det overordnede sigte, der er anført ovenfor under pkt. 1.

Kommissionen skal beskrive gældende ret på området og overveje, i hvilket omfang der er behov for lovændringer. Kommissionen skal i den forbindelse vurdere og beskrive de økonomiske og administrative konsekvenser af sådanne ændringer.

Kommissionen skal inddrage erfaringer fra andre relevante lande, herunder Norge og Sverige.

Kommissionens arbejde skal ikke kun omfatte de spørgsmål og problemstillinger, der er omtalt under pkt. 4 og 5 ovenfor, men alle spørgsmål med tilknytning til offentlighedsloven, som kommissionen finder relevante.

På grundlag heraf skal kommissionen fremkomme med et forslag til en ny samlet offentlighedslov. Kommissionen kan i tilknytning hertil fremkomme med forslag til ændringer i anden lovgivning, herunder forvaltningslovens regler om partsaktindsigt.

7. Kommissionens formand er professor, dr. jur. Hans Gammeltoft-Hansen.

Kommissionen sammensættes i øvrigt således:

Et medlem udpeget efter indstilling fra Statsministeriet

Et medlem udpeget efter indstilling fra Finansministeriet

Et medlem udpeget efter indstilling fra Økonomi- og Erhvervsministeriet

Et medlem udpeget efter indstilling fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Et medlem udpeget efter indstilling fra Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Et medlem udpeget efter indstilling fra Justitsministeriet

Et medlem udpeget efter indstilling fra Rigsadvokaten

Et medlem udpeget efter indstilling fra Kommunernes Landsforening

Et medlem udpeget efter indstilling fra Amtsrådsforeningen i Danmark

Et medlem udpeget efter fælles indstilling fra Københavns og Frederiksberg Kommune

Et medlem udpeget efter fælles indstilling fra Københavns Universitet og Århus Universitet

Et medlem udpeget efter indstilling fra Danske Dagblades Forening

Et medlem udpeget efter indstilling fra Dansk Journalistforbund

Et medlem udpeget efter indstilling fra Danmarks Journalisthøjskole

Et medlem udpeget efter indstilling fra Danmarks Radio

Et medlem udpeget efter indstilling fra TV 2

Et medlem udpeget efter indstilling fra Sammenslutningen af lokale radio- og tv-stationer i Danmark

To medlemmer udpeget efter indstilling fra Dansk Folkeoplysnings Samråd

Et medlem udpeget efter indstilling fra Det Danske Center for Menneskerettigheder

Kommissionen kan i forbindelse med sit arbejde afholde møder og drøfte spørgsmål med repræsentanter for andre berørte myndigheder og organisationer mv.

Kommissionens sekretariatsfunktioner varetages af Justitsministeriet i samarbejde med ombudsmandsinstitutionen og på relevante områder Finansministeriet.